

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117206779
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117206779.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: T. W., M.. XX.XX.XXXX, Q. Y. XXX, XXX XX Y., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov,

II. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v znení:

„V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

III. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 7.1. dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,53 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

IV. spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov,

V. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 8.1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v znení:

„V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1. písm. a) zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto Zmluvy o RÚ a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1,

Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

VI. určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 7.1. dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,53 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

VII. p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dvomi skutkovo úplne zhodnými žalobami súdu doručenými dňa 13.03.2017 navrhla žalobkyňa, aby súd určil, že spotrebiteľské úvery v zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, resp. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov. Taktiež navrhla, aby súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v článku 8, bod 8.1. oboch zmlúv sú neprijateľné zmluvné podmienky a rovnako, že dohody o poskytnutí služieb k týmto úverovým zmluvám sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. V rámci týchto žalôb, žalobkyňa poukázala na to, že predmetné úvery sú bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie zákonných náležitostí vyplývajúcich z § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to z dôvodu, že zmluvy neobsahujú druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ohľadom určenia neprijateľných zmluvných podmienok žalobkyňa poukázala na to, že tieto spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v jej neprospech a neboli individuálne dojednané, keďže samotné zmluvy vrátane ich príloh boli predložené na predtlačенých formulároch vyhotovených žalovaným, ktorých obsah nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť, pričom pri podpisovaní dokumentov jej nebol poskytnutý dostatočný čas na oboznámenie sa s nimi a iba jej boli predložené na podpis, pričom ani nevedela, že takéto dohody podpisuje a čo je ich obsahom.

3. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 19.04.2017 k oboj žalobám, poukázal na to, že určovací žaloba v danom prípade je prípustná iba vtedy, ak to stanoví osobitný predpis, čo v danom prípade nie je splnené. Ohľadom absencie zákonných náležitostí poukázal na to, že druh spotrebiteľského úveru vyplýva z formulára o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedené, že sa jedná o bezúčelový revolvingový úver a aj z ustanovení zmluvy o revolvingovom úvere je nepochybné, že sa jedná o revolvingový úver, ktorý je možné po splnení presne definovaných podmienok opätovne čerpať. K otázke doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti poukázal na to, že v zmysle článku 13 (správne 14), sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj zmluvné dojednania, z ktorých vyplýva deň splatnosti poslednej splátky, čo je podľa splátkového kalendára aj dňom konečnej splatnosti úveru. Žalovaný taktiež uviedol, že zmluva obsahuje náležitosť vyplývajúcu z § 9 ods. 2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z.z.. V tomto ohľade poukázal na smernicu Rady 2008/48, ako aj na skutočnosť, že znenie zákona č. 129/2010 je výsledkom implementácie tejto smernice, ktorá vyžaduje uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok, čo je aj v zmluve obsiahnuté.

Žalovaný ďalej citoval ustanovenie § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995, pričom zákonodarca právnu úpravou pripustil a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškание (t.j. úrok z omeškания, pokuty, penále a pod.) môžu byť dohodnuté jednak popri sebe za rovnaké porušenie povinnosti riadne splácať úver, a jednak dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškания. Preto stanovil, že od dosiahnutia danej hranice, teda keď súčet všetkých sankcií bude rovnaký ako suma poskytnutých peňažných prostriedkov, je možné uplatniť len zákonný úrok z omeškания. Uplatnené nároky na zmluvnú pokutu a úrok z omeškания môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškания. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškания vo výške 5,05 % ročne. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškание (t.j. úrok z omeškания, pokuty,

penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t.j. v tomto prípade 15,15 % ročne, pri zmluvnej pokute vo výške 0,04 % denne, (ktorá predstavuje 14,6 % ročne) a na základe tejto skutočnosti žalovaný tvrdí, že maximálna povolená výška zmluvných sankcií dojednaná v zmluve logicky nemohla byť prekročená.

4. Uznesením zo dňa 24.03.2017 súd spojil na spoločné konanie, konania vedené okresným súdom pod sp. zn. 14Csp/76/2017 (zmluva zo dňa 15.04.2015) a 14Csp/77/2017 (zmluva zo dňa 27.07.2015) s tým, že budú vedené pod spoločnou spisovou značkou 14Csp/76/2017, keďže sa tieto súdne konania týkajú tých istých strán sporu a zároveň skutkovo spolu súvisia, pričom návrh na spojenie vecí podal aj žalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe.

5. Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ (č. zmluvy XXXXXXXXXXXX) zo dňa XX.XX.XXXX okrem iného vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru predstavuje 1.140 EUR, mesačná splátka 66,30 EUR, počet splátok 36, pričom tieto údaje sú zhodné jednak v návrhu ako aj v akceptácii uvedenej zmluvy, avšak čo sa týka RPMN, tak v návrhu (bod 5 zmluvy) je uvedená predpokladaná RPMN za úver 27,03 % a rovnako aj predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 27,03 %, avšak v akceptácii návrhu (bod 6 zmluvy) sú oba údaje uvedené vo výške 26 %.

Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“ (č. zmluvy XXXXXXXXXXXX) zo dňa XX.XX.XXXX okrem iného vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru predstavuje 1.500 EUR, mesačná splátka 81,82 EUR, počet splátok 42, pričom tieto údaje sú zhodné jednak v návrhu ako aj v akceptácii uvedenej zmluvy, avšak čo sa týka RPMN, tak v návrhu (bod 5 zmluvy) je uvedená predpokladaná RPMN za úver 25,42 % a rovnako aj predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,13 %, avšak v akceptácii návrhu (bod 6 zmluvy) sú oba údaje uvedené vo výške 25,13 %.

6. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43a ods. 2 OZ, návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 43c ods. 2 OZ, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

7. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

8. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

9. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1

<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

10. Žalobkyňa v rámci žaloby poukázala na to, že zmluva neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti, a to konkrétne aj uvedenie druhu spotrebiteľského úveru. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že uvedenie druhu spotrebiteľského úveru je súčasťou formulára „štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, kde je uvedené, že sa jedná o bezúčelový revolvingový spotrebiteľský úver. Žalovaný však súdu túto listinu vôbec nepredložil, navyše pokiaľ poukázal na to, že napr. termín konečnej splatnosti úveru je uvedený v zmluvných dojednaniach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, tak zo zmluvy ani zo zmluvných dojednaní nevyplýva, že by súčasťou zmluvy mal byť citovaný formulár, pričom je nepochybné, že druh úveru má byť uvedený priamo v samotnej zmluve. Keďže táto náležitosť v zmluve nie je uvedená, úver sa považuje bezúročný a bez poplatkov.

11. Na základe výzvy zo dňa 29.05.2018 súd žalovaného, ako aj jeho právnu zástupkyňu upozornil na to, že zmluvy, ktoré sú v predmetnom konaní bude posudzovať aj z hľadiska ich platnosti, resp. ich neplatnosti a bude aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. z hľadiska posúdenia obligatórnych náležitostí zmluvy, resp. bude aplikovať ostatné predpisy na ochranu spotrebiteľa.

S poukazom na vyššie uvedené, súd skúmal platnosť zmluvy, v súvislosti s uvedením RPMN, keďže v zmluve zo dňa 15.04.2015 je v návrhu uvedený údaj o predpokladanej RPMN vo výške 27,03 % a rovnaká výška je aj pri predpokladanom RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. V akceptácii návrhu je v oboch prípadoch už uvedená výška 26 %, a keďže akceptácia návrhu nie je zhodná so samotným návrhom, súd má za to, že minimálne v tejto časti zmluva nevznikla, je neplatná, a teda zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Navyše pokiaľ je v akceptácii návrhu uvedená „predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu“, súd má za to, že sa nemôže jednať o predpokladanú RPMN, ale musí tam byť uvedená konkrétna výška RPMN, teda nie iba predpokladaná. Totožný záver sa týka aj zmluvy zo dňa 27.07.2015, kde je v návrhu zmluvy uvedená v oboch prípadoch výška 25,42 % a v akceptácii výška 25,13 %.

Obe zmluvy taktiež neobsahujú predpoklady použité pre výpočet RPMN, a teda absencia uvedenia RPMN, resp. jej predpokladov má taktiež za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Súd zároveň poukazuje na to, že zo samotnej zmluvy, resp. z predložených listinných dôkazov, ktoré predložili obe strany sporu, teda aj žalovaný, nevyplýva, aby bol žalovaný nejakým spôsobom skúmal bonitu žalobkyne z hľadiska ich príjmov a výdavkov, čo má taktiež za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

13. Žalobkyňa v rámci žaloby poukázala na absenciu zákonnej náležitosti vyplývajúcej zo zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie výšky, počtu a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že Najvyšší súd SR ako najvyššia súdna autorita tu otázku riešil napr. v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017, z ktorého vyplýva, že rozčlenenie mesačnej splátky v zmysle vyššie citovaného, nie je potrebné.

Žalobkyňa taktiež namietala, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, k čomu súd uvádza, že pri revolvingovom type úveru, t.j. úveru, ktorý sa za splnenia dohodnutých podmienok opakuje, nie je možné určiť dobu trvania zmluvy, resp. termín konečnej splatnosti úveru

14. Žalovaný namietal, že súd musí skúmať naliehavosť právneho záujmu pri posudzovaní určovacieho petitu. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že od 01.01.2018 je účinná právna úprava uvedená v § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom uvedené ustanovenie je procesného charakteru, preto s poukazom na ustanovenie § 137 písmeno d) CSP nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, keďže sa jedná o určenie právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že úvery, ktoré poskytol žalovaný žalobkyni sú bezúročné a bez poplatkov, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

16. Súd vyhovel žalobe aj v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, keďže má za to, že zmluvné podmienky, ktoré sú uvedené vo výroku rozhodnutia, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Z dohody o poskytovaní služieb vyplýva, že žalobkyňa ako zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody (teda ani nie za poskytnutie služieb) zaplatí mesačne odplatu vo výške 2,53 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru (pri zmluve zo dňa 15.04.2015 to predstavuje sumu 25,96 EUR mesačne a pri zmluve zo dňa 27.07.2015 sumu 34,83 EUR mesačne, čo predstavuje 39,15 %, resp. 42,55 % z výšky mesačnej splátky). Z dohody o poskytovaní služieb vyplýva, že služby spočívajú v informácii o zostávajúcich záväzkoch, odklade splatnosti splátok, informácie pred splatnosťou splátky, informácie o prijatí platby, vyhotovenia a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, preparovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma a podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Všetky tieto „služby“ majú iba potencionálny charakter, teda zákazník - spotrebiteľ ich vôbec nemusí využiť, avšak musí za nich zaplatiť. Žalovaný sa bránil tým, že sa jedná o doplnkové služby, ktoré sú dobrovoľné, pričom žalobkyňa nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zo žaloby naopak vyplýva to, že všetky zmluvné dokumenty boli na pretlačенých formulároch, ktoré žalobkyňa nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť a pri podpisovaní jej nebol poskytnutý dostatok času na oboznámenie sa s tými dokumentami a iba jej boli predložené na podpis. Teda nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa tvrdí, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že žalovaný nenavrhol jej osobné vypočutie, resp. ani žiadne ďalšie dôkazy, pojednávania sa nezúčastnil s tým, že svoju neúčast' ospravedlnil, preto má súd za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania svojich tvrdení, ktoré nie sú zhodné s tvrdeniami uvedenými v žalobe.

17. Súd zároveň poukazuje na to, že žalovaný pri uzatváraní zmlúv postupoval sofistikovane tým spôsobom, že zmluvy neuzavrel na jednej listine, ale v ten istý deň uzatvoril ďalšie „dohody“, pričom pre súd je nepochopiteľné, prečo takáto dohoda nie je súčasťou samotnej zmluvy a súd má za to, že pokiaľ by žalovaný primeraným spôsobom vysvetlil spotrebiteľovi, v čom spočíva obsah dohody, resp. poskytovania jednotlivých potencionálnych služieb, tak ani podpriemerný spotrebiteľ by, po náležitom vysvetlení podstaty týchto služieb, nesúhlasil s uzavretím takejto dohody, pričom ako už bolo vyššie uvedené, poplatok za služby, ktoré podľa názoru súdu majú byť bežným servisom po uzavretí takehoto typu zmluvy, predstavujú cca 40 % výšky splátky, čo nepochybne spôsobuje hrubý rozpor v právach a povinnostiach zmluvných strán. Ako už súd uviedol, jedná sa o „služby“, ktoré spotrebiteľ ani nemusí využiť a pokiaľ samotný žalovaný v texte dohody tvrdí, že ak nedôjde k uzavretiu dohody, zákazník je oprávnený požiadať o poskytnutie jednotlivých služieb samostatne a ich cena sa riadi sadzovníkom poplatkov (článok I bod 5), tak je nepochybne, že žalovaný takto postupuje účelovo v snahe dosiahnuť maximálny zisk z poskytnutého úveru na úkor spotrebiteľa.

18. S poukazom na vyššie uvedené, súd vyhovel žalobe aj v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky (sankcie, bod 8.1. zmluvy) tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, a to hlavne s ohľadom na skutočnosť, že dojednanú zmluvnú pokutu, ktorá je vo výške 0,04 % denne, t.j. 14,6 % ročne je povinný spotrebiteľ zaplatiť v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky, teda aj záväzkov vyplývajúcich z dohody o poskytovaní služieb, ktorá je sama o sebe, podľa názoru súdu, neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda v podstate toto ustanovenie nadväzuje na zmluvnú podmienku týkajúcu sa poplatku za „služby“ na základe dohody, a preto nepochybne taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže spotrebiteľ je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu aj z poplatku, ktorý vyplýva z dohody o poskytovaní služieb, o ktorej sa už súd zmienil vyššie. Na uvedenom závere o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky nič nemení ani argumentácia žalovaného, vyplývajúca z ustanovenia § 3a ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995, keďže samotná sankcia (zmluvná pokuta) by v danom prípade bola vypočítaná zo sumy, ktorá zahŕňa aj poplatok vyplývajúci z dohody o poskytovaní služieb, ktorá je sama o sebe neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd vyhovel žalobe aj v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

20. Žalovaný v rámci svojho písomného vyjadrenia citoval aj ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a súd predpokladá, že iba omylom necitoval celý text tohto ustanovenia, konkrétne, keď v druhej vete tohto ustanovenia neuviedol, že vyššie uvedené neplatí, ak sa jedná o „hlavný predmet plnenia“ a uviedol iba, že sa jedná o „predmet plnenia“. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pri úverovej zmluve je hlavným predmetom poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom a záväzok dlžníka vrátiť tieto prostriedky a zaplatiť úroky. Toto sú teda dojednania o hlavnom predmete plnenia a nemožno ich skúmať z hľadiska prijateľnosti resp. neprijateľnosti, ale poplatok za „doplnkové služby“ je jednoznačne vedľajším dojednaním, ktoré možno preskúmať z vyššie uvedeného hľadiska.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení a úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu, na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).